15. කාලාම සූත්‍රය.

1. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් ජනපදයන්හි මහත් භික්ෂු සංඝයා සමග චාරිකාවෙහි වඩිනුයේ කාලාම නම් ක්ෂත්‍රියයන්ගේ කෙසපුත්ත නම් නියම්ගම යම් තැනෙක්හිද, එහි වැඩි සේක. කේසපුත්ත නියම්ගම වැසි කාලාම නම් ක්ෂත්‍රියයෝ මේ කාරණය ඇසුවාහුය. කුමක්ද? ශාක්‍ය පුත්‍රවූ, ශාක්‍ය කුලයෙන් පැවිදිවූ ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ කේසපුත්ත නම් නියම්ගමට පැමිණියහ.

2. ''ඒ භාග්‍යවත් ගෞතමයන් පිළිබඳව මෙවැනි යහපත් කීර්ති ශබ්දයක් පැන නැංගේය. ඒ භවත් ගෞතමයන් පිළිබඳව, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර්හත්‍යහ, සම්‍යක් සම්බුද්ධයහ, විද්‍යාචරණ සම්පන්නය, සුගතය, ලෝකවිදූය, අනුත්තර පුරිසධම්ම සාරථිය, දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘය. චතුස්සත්‍යය අවබෝධ කළ සේක. භගවත්යයි මෙසේ යහපත්වූ කීර්ති ශබ්දය උස්ව පැනනැංගේය. හෙතෙම දෙවියන් සහිතවූ, මරුන් සහිතවූ, බඹුන් සහිතවූ, දෙව් මිනිසුන් සහිතවූ, ප්‍රජාව, තෙමේම විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ගෙණ ප්‍රකාශ කෙරෙයි. හෙතෙම මුල යහපත්වූ, මැද යහපත්වූ, අග යහපත්වූ, අර්ත්ථ සහිතවූ, ව්‍යඤ්ජන සහිත සියල්ලෙන් සම්පූර්ණවූ ධර්මය දේශනා කෙරෙයි. පිරිසිදුවූ ශාසන බ්‍රහ්මචරිය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. එබඳුවූ රහතන් වහන්සේලාගේ දැකීම යහපත් වේය.' කියායි.

3. ''ඉක්බිති කේසපුත්ත ගම්වැසි කාලාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියාහ. පැමිණ සමහරෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එක්පසෙක හිඳගත්හ. සමහරෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටුවූහ. සතුටුවියයුතු, සිහිකටයුතු කථාව කොට එක්පසෙක හිඳගත්හ. සමහරෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇඳිලි බැඳ එක් පසෙක හිඳගත්හ. සමහරෙක් නාම ගොත්‍ර අස්වා එක්පසෙක හිඳගත්හ. සමහරෙක් නිශ්ශබ්දව එක්පසෙක හිඳගත්හ.

4. එක් පසෙක හිඳගත්තාවූ ඒ කේසපුත්ත නියම්ගම් වැසි කාලාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීහ. ''ස්වාමීනි, මේ කේසපුත්ත ගමට එන්නාවූ සමහර ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ඇත්තාහ. ඔවුහු තමන්ගේ වාදයම දක්වත්. ප්‍රකාශ කරත්. අනික් වාදයන්ට ගරහත්, නින්දා කරත්, බැහැර කරත්. ස්වාමීනි, අනික් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ කේසපුත්ත ගමට එත්. ඔවුහුද තමන්ගේ වාදයම කෙතෙක්ද දක්වත්, ප්‍රකාශ කරත්, අනික් වාදයන්ට ගරහත්, නින්දා කරත්, බැහැර කරත්, ස්වාමීනි, ඔවුන්ගේ කථා පිළිබඳව මේ පින්වත් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් අතුරෙන් කවරෙක් නම් සැබවක් කියයිද, කවරෙක් බොරු කියාදැයි අපට ෂාංකා ඇතිවන්නේ සැක ඇතිවන්නේය. කියායි.

5. "කාලාමයෙනි, තොප විසින් සැක ෂාංකා ඉපදවීමට සුදුසුය. සැක කිරීමට සුදුසුය. තොපට ෂාංකා කළයුතු තන්හිම සැක උපන්නේය. කාලාමයෙනි, තෙපි අනුන් කියනු ඇසීමෙන් නොපිළිගනිව්. පරම්පරායෙහි ආ හෙයින් නොපිළිගනිව්. මෙය මෙසේ විය හැකියයිද නොපිළිගනිව්. අපගේ පිටක පාළිය යනු සමාන වේයයිද නොපිළිගනිව්. තර්කානුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගත යුතුයි. අප නුවණින් තීරණයකොට ගන්නාලද දෘෂ්ටියට සමානයයිද නොපිළිගනිව්. මේ මහණ තෙමේ යහපත් කෙනෙකි, ඔහුගේ කීම පිළිගත යුතුයයිද නොපිළිගනිව්. මේ ශ්‍රමණ තෙමේ අපගේ ගුරුයයිද නොපිළිගනිව්. කාලාමයෙනි, යම් කලෙක්හි තෙපි මේ ධර්මයෝ අකුසල්ය මේ ධර්මයෝ වරද සහිතය, මේ ධර්මයෝ නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරනලදහ. පුරන ලද්දාවූ, සමාදන්වන ලද්දාවූ මේ ධර්මයෝ අහිත දුක් පිණිස පවතිත්යයි තුමූම දන්නාහුද, එසේ ඇති කල්හි, කාලාමයෙනි, තෙපි ඒ අකුශල ධර්මයන් දුරු කරන්නාහුය[2].

6. "කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ ලෝභය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?"

"ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය."

"කාලාමයෙනි, ලෝභයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි ලෝභය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීර්ඝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

7. "කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ ද්වේෂය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?"

"ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය."

"කාලාමයෙනි, ද්වේෂයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි ද්වේෂය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීර්ඝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

8. "කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ මෝහය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?"

"ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය."

"කාලාමයෙනි, මෝහයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි මෝහය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීඝී කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

9. "කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? මේ ධර්‍මයෝ කුසල් හෝ වෙද්ද, අකුසල් හෝ වෙද්ද?

"ස්වාමීනි, අකුසල්ය"

"වරද වෙද්ද, නිවරද වෙද්ද?"

"ස්වාමීනි, වරද වෙත්."

"නුවණැත්තන් විසින් ගර්‍හා කරණ ලද්දාහු හෝ වෙද්ද, නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දාහු හෝ වෙද්ද?"

"ස්වාමීනි, නුවණැත්තන් විසින් ගර්‍හා කරණ ලද්දාහු වෙත්."

"සම්පූර්‍ණ කරණ ලද්දාහු, සමාදන් වන ලද්දාහු, අහිත පිණිස, දුක පිණිස පවතිද්ද, නොවෙද්ද, මෙහි තොපට කෙසේ අදහස් වේද?"

"ස්වාමීනි, පුරන ලද, සමාදන්වන ලද මේ ධර්‍මයෝ අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පවතිත් යනු මේ අපගේ අදහස වෙයි."

10. ''කාලාමයෙනි, යම් හෙයකින් මෙසේ යමක් කීයෙමුද? කාලාමයෙනි, තොප විසින් සැක ශංකා ඉපදවීමට සුදුසුය. සැක කිරීමට සුදුසුය. තොපට ශංකා කළයුතු තන්හිම සැක උපන්නේය. කාලාමයෙනි, තෙපි අනුන් කියනු ඇසීමෙන් නොපිළිගනිව්. පරම්පරායෙහි ආ හෙයින් නොපිළිගනිව්. මෙය මෙසේ විය හැකියයිද නොපිළිගනිව්. අපගේ පිටක පාළිය යනු සමාන වේයයිද නොපිළිගනිව්. තර්කානුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගත යුතුයි. අප නුවණින් තීරණයකොට ගන්නාලද දෘෂ්ටියට සමානයයිද නොපිළිගනිව්. මේ මහණ තෙමේ යහපත් කෙනෙකි, ඔහුගේ කීම පිළිගත යුතුයයිද නොපිළිගනිව්. මේ ශ්‍රමණ තෙමේ අපගේ ගුරුයයිද නොපිළිගනිව්. කාලාමයෙනි, යම් කලෙක්හි තෙපි මේ ධර්මයෝ අකුසල්ය මේ ධර්මයෝ වරද සහිතය, මේ ධර්මයෝ නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරනලදහ. පුරන ලද්දාවූ, සමාදන්වන ලද්දාවූ මේ ධර්මයෝ අහිත දුක් පිණිස පවතිත්යයි තුමූම දන්නාහුද, එසේ ඇති කල්හි, කාලාමයෙනි, තෙපි ඒ අකුශල ධර්මයන් දුරු කරන්නාහුය. එකල්හි තෙපි මෙසේ ඒ යමක් කියන ලද්දේ නම් එය මේ සඳහා කියන ලදී.

''කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ ලෝභය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?''

''ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය.''

''කාලාමයෙනි, ලෝභයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි ලෝභය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීර්ඝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?''

''ස්වාමීනි, එසේය.''

''කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ ද්වේෂය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?''

''ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය.''

''කාලාමයෙනි, ද්වේෂයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි ද්වේෂය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීර්ඝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද,

අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

"කාලාමයෙනි, තොපි ඒ කුමකැයි හඟින්නාහුද? පුරුෂයා තුල උපදින්නාවූ මෝහය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?"

"ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය."

"කාලාමයෙනි, මෝහයෙන් යුක්තවූ මේ පුරුෂ පුද්ගල තෙම වනාහි මෝහය විසින් මඩනා ලද්දේ, හාත්පසින් විනාශ කරන ලද සිත් ඇත්තේ, සතුන්ද මරයි, සොරකම්ද කරයි, පරදාරාවන් කරාද යෙයි, බොරුද කියයි. යමෙකුට දීර්ඝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අන්‍යයාද ඒ බැව් පිණිස සමාදන් කෙරේද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

"කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? මේ ධර්මයෝ කුසල් හෝ වෙද්ද, අකුසල් හෝ වෙද්ද?

"ස්වාමීනි, අකුසල්‍ය."

"වරද වෙද්ද, නිවරද වෙද්ද?"

"ස්වාමීනි, වරද වෙත්."

"නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරණ ලද්දාහු හෝ වෙද්ද, නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දාහු හෝ වෙද්ද?"

"ස්වාමීනි, නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරණ ලද්දාහු වෙත්."

"සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු, සමාදන් වන ලද්දාහු, අහිත පිණිස, දුක පිණිස පවතිද්ද, නොවෙද්ද, මෙහි තොපට කෙසේ අදහස් වේද?"

"ස්වාමීනි, පුරන ලද, සමාදන්වන ලද මේ ධර්මයෝ අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පවතිත් යනු මේ අපගේ අදහස වෙයි."

එකල්හි තෙපි රට පැමිණ වාසය කරන්නාහුය.

11."කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? පුරුෂයා තුල උපදිනාවූ අලෝභය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදින්නේද?"

"ස්වාමීනි, හිත පිණිස වේ."

"කාලාමයෙනි, ලෝභයෙන් නොඇලුණාවූ, ලෝභයෙන් නොමවඩනා ලද්දාවූ, විනාශ නොවූ සිත් ඇත්තාවූ පුරුෂ පුද්ගල තෙම සතුන් නොමරයි, සොරකම් නොකරයි. පරදාරාවන් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් ඔහුට බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි හිත සැප පිණිස වෙයි නම් එහි අන්‍යයාද සමාදන් කරවයිද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

12."කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? පුරුෂයා තුල උපදිනාවූ අද්වේශය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදින්නේද?"

"ස්වාමීනි, හිත පිණිස වේ."

"කාලාමයෙනි, ද්වේශයෙන් නොඇලුණාවූ, ද්වේශයෙන් නොමවඩනා ලද්දාවූ, විනාශ නොවූ සිත් ඇත්තාවූ පුරුෂ පුද්ගල තෙම සතුන් නොමරයි, සොරකම් නොකරයි. පරදාරාවන් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් ඔහුට බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි හිත සැප පිණිස වෙයි නම් එහි අන්‍යයාද සමාදන් කරවයිද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

13. "කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? පුරුෂයා තුල උපදිනාවූ අමෝහය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදින්නේද?"

"ස්වාමීනි, හිත පිණිස වේ."

"කාලාමයෙනි, මෝහයෙන් නොඇලුණාවූ, මෝහයෙන් නොමවඩනා ලද්දාවූ, විනාශ නොවූ සිත් ඇත්තාවූ පුරුෂ පුද්ගල තෙම සතුන් නොමරයි, සොරකම් නොකරයි. පරදාරාවන් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් ඔහුට බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි හිත සැප පිණිස වෙයි නම් එහි අන්‍යයාද සමාදන් කරවයිද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

14. "කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? මේ ධර්මයෝ කුසල් හෝ අකුසල් හෝ වෙත්ද?"

"ස්වාමීනි, කුසල්ය'

"වරද හෝ නිවරද හෝ වෙත්ද?"

"ස්වාමීනි, නිවරද වෙත්."

"නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරණ ලද්දාහු හෝ නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දාහු හෝ වෙත්ද?"

"ස්වාමීනි, නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දාහු වෙත්."

"පුරන ලද්දාහු, සමාදන් වන ලද්දාහු හිත පිණිස හෝ පවතිත්ද, හිත පිණිස හෝ නොපවතිත්ද? මේ කාරණයෙහි අදහස කෙසේද?

"පුරන ලද්දාහු, සමාදන් වන ලද්දාහු හිත පිණිස, සැප පිණිස පවතිත් යනු මෙහි අපගේ අදහස වෙයි."

15. "කාලාමයෙනි, මෙසේ කාලාමයෙනි, "කාලාමයෙනි, තොප විසින් සැක ෂාංකා ඉපදවීමට සුදුසුය. සැක කිරීමට සුදුසුය. තොපට ෂාංකා කළයුතු තන්හිම සැක උපන්නේය. කාලාමයෙනි, තෙපි අනුන් කියනු ඇසීමෙන් නොපිළිගනිව්. පරම්පරායෙහි ආ හෙයින් නොපිළිගනිව්. මෙය මෙසේ විය හැකියයිද නොපිළිගනිව්. අපගේ පිටක පාළිය යනු සමාන වේයයිද නොපිළිගනිව්. තර්කානුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගනිව්. න්‍යායට අනුකූලයයිද නොපිළිගනිව්. මේ කාරණය යහපතැයි කල්පනා කිරීමෙන්ද නොපිළිගත යුතුයි. අප නුවණින් තීරණයකොට ගන්නාලද දෘෂ්ටියට සමානයයිද නොපිළිගනිව්. මේ මහණ තෙමේ යහපත් කෙනෙකි, ඔහුගේ කීම පිළිගත යුතුයයිද නොපිළිගනිව්. මේ ශ්‍රමණ තෙමේ අපගේ ගුරුයයිද නොපිළිගනිව්. කාලාමයෙනි, යම් කලෙක්හි තෙපි මේ ධර්මයෝ අකුසල්ය මේ ධර්මයෝ වරද සහිතය, මේ ධර්මයෝ නුවණැත්තන් විසින් ගර්හා කරනලදහ. පුරන ලද්දාවූ, සමාදන්වන ලද්දාවූ මේ ධර්මයෝ අහිත දුක් පිණිස පවතිත්යයි තුමූම දන්නාහුද, එසේ ඇති කල්හි, කාලාමයෙනි, තෙපි ඒ අකුශල ධර්මයන් දුරු කරන්නාහුය.

"කාලාමයෙනි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද? පුරුෂයා තුල උපදිනාවූ අලෝභය හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදින්නේද?"

"ස්වාමීනි, හිත පිණිස වේ."

"කාලාමයෙනි, ලෝභයෙන් නොඇලුණාවූ, ලෝභයෙන් නොමවඩනා ලද්දාවූ, විනාශ නොවූ සිත් ඇත්තාවූ පුරුෂ පුද්ගල තෙම සතුන් නොමරයි, සොරකම් නොකරයි. පරදාරාවන් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් ඔහුට බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි හිත සැප පිණිස වෙයි නම් එහි අන්‍යයාද සමාදන් කරවයිද?"

"ස්වාමීනි, එසේය."

16. "කාලාමයෙනි, මෙසේ පහකළ ලෝභය ඇති පහකළ ද්වේෂය ඇති, මුළා නොවූ, යහපත් නුවණ ඇත්තාවූ, සිහියෙන් යුක්තවූ ඒ ආර්‍ය්‍ය ශ්‍රාවක තෙම මෛත්‍රී සහගත සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි.

එසේම දෙවෙනි දිශාවද, එසේම තුන්වැනි දිශාවද, එසේම හතරවැනි දිශාවද, මෙසේ උඩද, යටද, සරසද, සැම තන්හි හීන මධ්‍යාදී සියල්ල ඇති බැවින් සියලු සත්‍ත්වයන් ඇත්තාවූ, ලෝකය මහත්වූ, මහත් බවට ගියාවූ, අවෛරීවූ, ව්‍යාපාද රහිතවූ, මෛත්‍රී සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

කරුණා සහගත සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි.

එසේම දෙවෙනි දිශාවද, එසේම තුන්වැනි දිශාවද, එසේම හතරවැනි දිශාවද, මෙසේ උඩද, යටද, සරසද, සැම තන්හි හීන මධ්‍යාදී සියල්ල ඇති බැවින් සියලු සත්‍ත්වයන් ඇත්තාවූ, ලෝකය මහත්වූ, මහත් බවට ගියාවූ, අවෛරීවූ, ව්‍යාපාද රහිතවූ, කරුණා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

මුදිතා සහගත සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි.

එසේම දෙවෙනි දිශාවද, එසේම තුන්වැනි දිශාවද, එසේම හතරවැනි දිශාවද, මෙසේ උඩද, යටද, සරසද, සැම තන්හි හීන මධ්‍යාදී සියල්ල ඇති බැවින් සියලු සත්‍ත්වයන් ඇත්තාවූ, ලෝකය මහත්වූ, මහත් බවට ගියාවූ, අවෛරීවූ, ව්‍යාපාද රහිතවූ, මුදිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

උපෙක්‍ෂා සහගත සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි.

එසේම දෙවෙනි දිශාවද, එසේම තුන්වැනි දිශාවද, එසේම හතරවැනි දිශාවද, මෙසේ උඩද, යටද, සරසද, සැම තන්හි හීන මධ්‍යාදී සියල්ල ඇති බැවින් සියලු සත්‍වයන් ඇත්තාවූ, ලෝකය මහත්වූ, මහත් බවට ගියාවූ, අවෛරීවූ, ව්‍යාපාද රහිතවූ, උපෙක්‍ෂා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

17. "කාලාමයෙනි, ආර්‍ය්‍ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ අවෛර සිත් ඇත්තේ වේද, මෙසේ අව්‍යාපාද සිත් ඇත්තතේ වේද, මෙසේ නොකිලුටු සිත් ඇත්තේ වේද, මෙසේ පිරිසිදු සිත් ඇත්තේ වේද, ඔහු විසින් මේ ආත්මයෙහි අස්වැසීම් සතරක් ලබන ලද්දාහු වෙත්.

18. "ඉදින් පරලොවක් ඇත්තේ නම්, කරණ ලද හොඳ නොහොඳ කර්‍මයන්ගේ ඵල විපාක ඇත්තේ නම්, 'කය බිඳීමෙන් මරණින් පසු යහපත් ගති ඇති ස්වර්‍ග ලෝකයෙහි උපදින්නෙමි' යන මේ පළමුවැනි අස්වැසීම ඔහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

19. "ඉදින් පරලොවක් නැත්තේ නම්, කරණ ලද හොඳ නොහොඳ කර්‍මයන්ගේ ඵල විපාක නැත්තේ නම්, 'මේ ආත්මයෙහිම වෛර නැතිව, ව්‍යාපාද නැතිව, දුක් නැතිව, සුවසේ ආත්මය පරිහරණය කරන්නෙමි' යන මේ දෙවන අස්වැසීම ඔහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

20. "ඉදින් වනාහි, 'පව් කරන්නාහට විපාක දෙනු ලැබේ නම් මම වනාහි කිසිවෙකුට වරදක් නොසිතමි. පව් නොකරන්නාවූ මට කෙසේ නම් දුකක් පැමිණෙන්නේද? නොපැණෙන්නේද යන මේ තුන්වැනි අස්වැසීම එහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

21. "ඉදින් පව් කරන්නාහට විපාක නොදෙනු ලැබේ නම්, 'දැන් මම වනාහි පවෙන්ද, විපාකයෙන්ද යන දෙකින් පිරිසිදුවූ තමා දක්නෙමි' යන මේ සතරවැනිවූ අස්වැසීම ලබන ලද්දේ වෙයි.

22. "කාළාමයෙනි, මෙසේ වෛර සිත් නැත්තාවූ, මෙසේ ව්‍යාපාද සිත් නැත්තාවූ, මෙසේ නොකිලිටි සිත් ඇත්තාවූ, මෙසේ පිරිසිදු සිත් ඇත්තාවූ ඒ ආර්‍ය්‍ය ශ්‍රවකයා විසින් මේ ආත්මයෙහිම මේ අස්වැසිම් සතර ලබන ලද්දාහු වෙත්යයි වදාළ සේක.

23. "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේමය. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේමය. ස්වාමීනි, ඒ ආර්‍ය්‍ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ අවෛර සිත් ඇත්තේ වේද, අව්‍යාපාද සිත් ඇත්තේ වේද, නොකිලුටු සිත් ඇත්තේ වේද, පිරිසිදු සිත් ඇත්තේ වේද, ඔහු විසින් මේ ආත්මයෙහි අස්වැසීම් සතරක් ලබන ලද්දාහු වෙත්.

24. ''ඉදින් පරලොවක් ඇත්තේ නම්, කරණ ලද හොඳ නොහොඳ කර්‍මයන්ගේ ඵල විපාක ඇත්තේ නම්, 'කය බිඳීමෙන් මරණින් පසු යහපත් ගති ඇති ස්වර්‍ග ලෝකයෙහි උපදින්නෙමි' යන මේ පළමුවැනි අස්වැසීම ඔහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

25. ''ඉදින් පරලොවක් නැත්තේ නම්, කරණ ලද හොඳ නොහොඳ කර්‍මයන්ගේ ඵල විපාක නැත්තේ නම්, 'මේ ආත්මයෙහිම වෛර නැතිව, ව්‍යාපාද නැතිව, දුක් නැතිව, සුවසේ ආත්මය පරිහරණය කරන්නෙමි' යන මේ දෙවන අස්වැසීම ඔහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

26. ''ඉදින් වනාහි, 'පව් කරන්නාහට විපාක දෙනු ලැබේ නම් මම වනාහි කිසිවෙකුට වරදක් නොසිතමි. පව් නොකරන්නාවූ මට කෙසේ නම් දුකක් පැමිණෙන්නේද? නොපැණෙන්නේද යන මේ තුන්වැනි අස්වැසීම එහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි.

27. ''ඉදින් පව් කරන්නාහට විපාක නොදෙනු ලැබේ නම්, 'දැන් මම වනාහි පවෙන්ද, විපාකයෙන්ද යන දෙකින් පිරිසිදුවූ තමා දක්නෙමි' යන මේ සතරවැනිවූ අස්වැසීම ලබන ලද්දේ වෙයි.

28. ''ස්වාමීනි, මෙසේ අවෛර සිත් ඇත්තාවූ, අව්‍යාපාද සිත් ඇත්තාවූ, නොකිලුටු සිත් ඇත්තාවූ, පිරිසිදු සිත් ඇත්තාවූ ඒ ආර්‍ය ශ්‍රාවකයා විසින් මේ අස්වැසීම් සතර ලබන ලද්දාහු වෙත්.''

29. ''භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපත්ය, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපත්ය, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් සේ යටිකුරු කරණ ලද්දක් උඩුකුරු කරණ ලද්දේද, වැසුණු දෙයක් විවෘත කරන්නේද, මංමුළාවූවෙකුට මාර්‍ගය කියන්නේද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකිත්වායි කියා තෙල් පහණක් දරන්නේද, එසේම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ධර්‍මය ප්‍රකාශ කරණ ලදී. ඒ ඇසූ මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේඅගේද, ධර්‍මයෙහිද, සංඝයාගේද සරණ යමි. අද පටන් දිවිහිම්යෙන් සරණ ගිය උපාසකයකු කොට මා දන්නා සේක්වා.''